

**ความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงกลยุทธ์กับความสามารถทางการแข่งขันด้าน
การศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ
RELATIONSHIP OF STRATEGIC FACTORS AND THE EDUCATION
COMPETITIVENESS OF PRIVATE UNIVERSITIES IN BENJAMITRA
ACADEMIC NETWORK.**

ฉันทพิชญ์ อาริยะโรจน์กุล¹, รองศาสตราจารย์เสาวภา มีถาวรกุล², รองศาสตราจารย์นวลเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม³
Chantapich Ariyarojkul¹, Associate Professor Saowapa Meethawornkul², Associate Professor Nuansane Wongsoettham³
แขนงวิชาการตลาด สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช^{1,2,3}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความสำคัญของปัจจัยเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ (2) ความสำคัญของความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ (3) เปรียบเทียบการให้ความสำคัญของความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (4) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ และ (5) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงกลยุทธ์กับความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือบุคลากรของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 912 คน กำหนดขนาดตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคสแควร์ การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการโดยรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับคือ ด้านกลยุทธ์ ด้านทักษะ ด้านรูปแบบการบริหารงาน ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านค่านิยมร่วม ด้านระบบ และด้านบุคลากร (2) ความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการโดยรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับ คือ ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า(นักศึกษา) มากที่สุด รองลงมาคือด้านคุณภาพด้านประสิทธิภาพ และ ด้านนวัตกรรม (3) กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ แตกต่างกันให้ความสำคัญต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษาแตกต่างกัน (4) ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษา พบว่า อายุ ตำแหน่งหน้าที่ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเชิงกลยุทธ์ (5) ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถทางการแข่งขันด้านประสิทธิภาพ ด้านคุณภาพ ด้านนวัตกรรม และด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

คำสำคัญ : ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ ความสามารถทางการแข่งขัน มหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ

Abstracts

The purposes of this research were: (1) to study the importance of strategic factors of private universities in Benjamitra academic network; (2) to find the importance of the abilities to compete in education of private universities in Benjamitra academic network; (3) to compare the importance of the abilities to compete in education of private universities in Benjamitra academic network; (4) to explore the relationship between personal factors and strategic factors in education management of private universities in Benjamitra academic network; and (5) to discover the relationship between strategic factors and educational competitiveness of private universities in Benjamitra academic network.

The population was 912 personnel of private universities in Benjamitra academic network. The sample size in this research comprised 400 personnel of private universities in Benjamitra academic network by stratified random sampling. Questionnaires were used as research tools. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, Chi-square, t-test, F-test (One-way ANOVA) and Pearson's Correlation coefficient.

The results were as follows: (1) the importance of all strategic factors of private universities in Benjamitra academic network was rated at the high level. All aspects of these factors were at the high level including (a) strategy was the highest, (b) followed by skills, management styles, organizational structures, shared values, systems, and (c) personnel was the least; (2) the importance of the abilities to compete of private universities in Benjamitra academic network was rated at the high level. All aspects of these abilities were at the high level including (a) responding to meet the needs of customers (students) was the highest, (b) followed by quality and efficiency, and (c) innovation was the least; (3) there were significant differences between personal factors of sex, education level, and position and the importance of the abilities to compete ; (4) personal factors related to strategic factors in education of age and position statistically significantly related to strategic factors; and (5) strategic factors statistically significantly related to the abilities to compete in term of efficiency, quality, innovation, and responsiveness to customer needs .

Keywords: Strategic factors, Competitiveness, Private universities in Benjamitra academic network

บทนำ

มหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตร วิชาการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ใน กรุงเทพฯ และปริมณฑลสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อันประกอบด้วย มหาวิทยาลัยธนบุรี มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ วิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ วิทยาลัยเซาท์ อีสท์บางกอก และวิทยาลัยราชพฤกษ์ ได้บันทึกความร่วมมือ “เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเบญจมิตร” เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2554 ณ โรงแรมสยาม ซิตี้ กรุงเทพมหานคร โดยทั้งห้าสถาบันตกลงทำความ

ร่วมมือในด้านต่าง ๆ ที่เป็นภารกิจของสถาบัน อุดมศึกษาร่วมกัน ได้แก่ ด้านวิชาการและบริการ วิชาการ ด้านการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิจัย ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนา บุคลากรและการแลกเปลี่ยนบุคลากร ด้านกิจกรรม นักศึกษาและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการ จัดการความรู้ การบริหารความเสี่ยง และห้องสมุด อิเล็กทรอนิกส์โดย “เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ เบญจมิตร” ตกลงที่จะทำภารกิจร่วมกันในลักษณะ

ต่าง ๆ คือ การแลกเปลี่ยนความรู้และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การจัดกิจกรรมร่วมกันหรือการทำโครงการร่วมกัน การเข้าร่วมกิจกรรมที่สมาชิกจัดการประชาสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน การประชุมวางแผนร่วมกันเกี่ยวกับกิจกรรมความร่วมมือ

มหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ มีความแตกต่างและมีช่องว่างของระดับการพัฒนา (University Divide) หลายมิติ อาทิเช่นขนาดงบประมาณ ประเภท อายุ สถานที่ตั้ง บุคลากร คุณภาพของนักศึกษา คุณภาพและชื่อเสียงของสถาบัน หลายปัญหาของมหาวิทยาลัยเอกชนฯ ไม่ได้ได้หากยังแยกส่วนกันทำงาน ไม่รวมพลัง หรือแบ่งงานกันทำ แม้มหาวิทยาลัยเอกชนฯมีคุณภาพและความเป็นเลิศ ดังนั้น การสร้างความเปลี่ยนแปลงในมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ ต้องอาศัยการกำหนดและกำกับนโยบายการบริหารจัดการให้เกิดการปฏิบัติ รวมทั้งมีกระบวนการสร้างความเข้มแข็งให้มหาวิทยาลัยด้วยการสร้างผู้นำ การบริหารนโยบายหรือธรรมาภิบาลและการจัดการ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยและอุดมศึกษาโดยรวมกล่าวคือ หากมหาวิทยาลัยเอกชนฯมีกลไกการกำหนดทิศทางที่ดี และก้าวหน้า พร้อมกับการขับเคลื่อนโดยการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพแล้ว ภารกิจของมหาวิทยาลัยเอกชนฯ ก็สำเร็จลุล่วงไปได้บทบาทและความรับผิดชอบขององค์กรสูงสุดในที่นี้คือ “สภามหาวิทยาลัย” มีความสำคัญต่อความเจริญของสถาบัน และผลผลิตที่ดี

อย่างไรก็ตาม ยุทธศาสตร์สร้างพลังร่วมโดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร การทำงานภาคสังคมร่วมกันเป็นการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัยเอกชนฯเพื่อเป็นเวทีหนึ่งในการเพิ่มศักยภาพของประเทศในเวทีสากล ผ่านการสร้างและพัฒนากำลังคน และสร้างความรู้และนวัตกรรมผ่านระบบการวิจัยและพัฒนาเพื่อประโยชน์ในภาคการผลิต โครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับความเข้มแข็งของสังคม

โดยรวมในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาการเช่น แนวทางการเรียนการสอนรูปแบบใหม่การเฟ้นหานักศึกษาเชิงรุก และกระบวนการให้ได้มาซึ่งความเป็นเลิศทางการวิจัย เป็นต้น ในส่วนของโครงสร้างและการบริหารนั้น มหาวิทยาลัยเอกชนฯ ให้ความสำคัญกับการทำงานในลักษณะภาคีความร่วมมือ และเครือข่ายการส่งเสริมการเรียนรู้ การส่งเสริมความหลากหลายในมิติต่าง ๆ รวมไปถึงการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ จุดอ่อนที่สำคัญประการหนึ่ง คือ อาจารย์และระบบการพัฒนาบุคลากรในมหาวิทยาลัยฯ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งจะต้องแก้ปัญหาตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ในส่วนของต้นน้ำนั้นเกี่ยวข้องกับบริหารจัดการแห่งทุนเพื่อพัฒนาอาจารย์ ส่วนกลางน้ำเกี่ยวข้องกับเพิ่มสมรรถนะให้กับอาจารย์ประจำ ทั้งทางด้านความเป็นครู การบ่มเพาะความสามารถในการบริหารจัดการ และการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพและสังคม จนถึงปลายน้ำ เป็นบุคลากรที่มีประสพการณ์ สามารถถ่ายทอดประสพการณ์ยาวนานสู่อาจารย์ระดับอื่น รวมถึงการเชื่อมโยงกับภายนอกทั้งภาคเอกชน สมาคมวิชาชีพ วิชาการ และภาคประชาสังคม การพัฒนาอาจารย์เพื่อความอยู่รอดของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มหาวิทยาลัยใหม่ หรือวิทยาลัยที่กำลังปรับเปลี่ยนสถานะเป็นมหาวิทยาลัยในอนาคต ที่มีความขาดแคลนอาจารย์ที่มีคุณภาพ การวางแผนกำลังคนจึงต้องมีกรอบที่ชัดเจนทั้งในเชิงปริมาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเชิงคุณภาพที่เป็นความต้องการที่แท้จริง

นอกจากนี้ ความซ้ำซ้อนในลักษณะต่าง ๆ มีปรากฏอยู่มากมาย ตั้งแต่ความซ้ำซ้อนในหลักสูตรการเรียนการสอน โครงสร้างพื้นฐานที่ซ้ำซ้อน ตลอดจนระบบบริหารจัดการที่สิ้นเปลืองโครงสร้างหลักสูตรไม่ตอบสนองความต้องการของตลาดและสังคมในปัจจุบันและอนาคต

จากประเด็นปัญหาในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง

ความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงกลยุทธ์กับความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษามหาวิทยาลัยกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ โดยจะทำการศึกษาว่า ปัจจัยการจัดการเชิงกลยุทธ์ด้วยตัวแบบ 7S's ของ แมคคีนซี ตัวใดที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าหากมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการสามารถนำกลยุทธ์การจัดการด้วยตัวแบบ 7S's ของ แมคคีนซี มาใช้ในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพก็จะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและตอบสนองความต้องการของลูกค้า ซึ่งทำให้ลูกค้า (นักศึกษา) และผู้ใช้บัณฑิตเกิดความพึงพอใจ และมั่นใจในผลิตภัณฑ์ (บัณฑิต) และบริการของมหาวิทยาลัยก่อให้เกิดความจงรักภักดีต่อสถาบัน ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันและการวางแผนเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสำคัญของปัจจัยเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ
2. เพื่อศึกษาความสำคัญของความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ
3. เพื่อเปรียบเทียบการให้ความสำคัญของความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงกลยุทธ์กับความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ

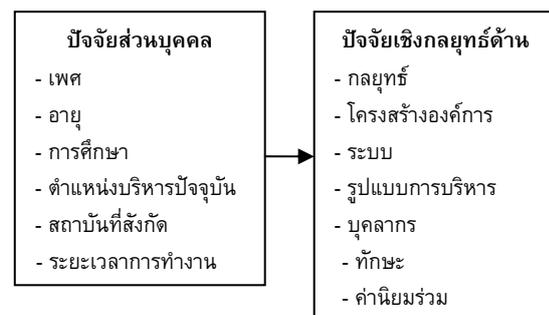
วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ บุคลากรทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ จำนวนทั้งสิ้น 912 คน (ที่มา: ข้อมูลสถิติการศึกษา สารสนเทศอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา . 2554) [1] กลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้สูตรของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05

กรอบแนวคิดในการศึกษา

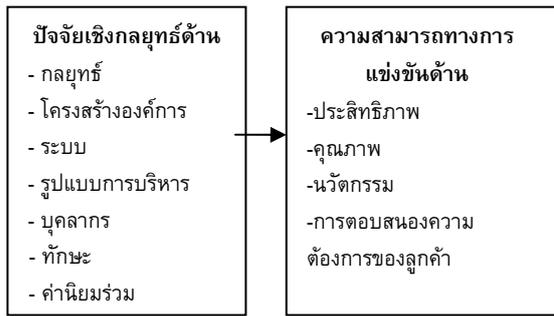
ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดดังแผนภาพที่ 1

ภาพที่ 1 : กรอบแนวคิดในการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยเชิงกลยุทธ์

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงกลยุทธ์กับความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดดังแผนภาพที่ 2

ภาพที่ 2 : กรอบแนวคิดในการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงกลยุทธ์กับความสามารถทางการแข่งขัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามประกอบ ด้วย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ตอนที่ 2 การให้ความสำคัญของปัจจัยเชิงกลยุทธ์ด้านกลยุทธ์ ด้านโครงสร้าง ด้านระบบ ด้านรูปแบบการบริหารงาน ด้านบุคลากร ด้านทักษะ และค่านิยมร่วม และตอนที่ 3 การให้ความสำคัญของความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน กลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ ด้านประสิทธิภาพ ด้านคุณภาพ ด้านนวัตกรรมและด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า โดยในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาบริหารธุรกิจ และผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษาองค์กรธุรกิจทางการตลาด ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นนำมาปรับปรุงและนำไปทำการทดลองหน้า (Try Out) กับบุคลากรทางการศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคำถามและนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Conbach ซึ่งพบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.957

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขมาสอบถามกับบุคลากรทางการศึกษากลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และส่งทางไปรษณีย์

ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 1 เดือน ตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม - 25 มิถุนายน 2555 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์และประมวลผลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลด้วยค่าร้อยละ วิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยเชิงกลยุทธ์และความสามารถทางการแข่งขัน ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลผลค่าเฉลี่ยด้วยเกณฑ์ของ Best แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 : การแปลผลค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยเชิงกลยุทธ์และความสามารถทางการแข่งขัน

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
4.21-5.00	มากที่สุด
3.41-4.20	มาก
2.61-3.40	ปานกลาง
1.81-2.60	น้อย
1.00-1.80	น้อยที่สุด

เปรียบเทียบการให้ความสำคัญของความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษามหาวิทยาลัยกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อทดสอบสมมติฐาน ที่มีลักษณะแตกต่างกันด้วยการทดสอบ ที่ (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test: One- Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบภายหลังด้วยการหาความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้การทดสอบด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison) [2] จากนั้นวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษา ด้วยการทดสอบไคแสดัวร์ (χ^2 -test) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิง กลยุทธ์กับความสามารถทางการแข่งขันด้วยค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) [2]

ผลการวิจัย

ระดับความสำคัญของปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ

การให้ความสำคัญของปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ด้านกลยุทธ์ รองลงมาคือ ด้านทักษะ ด้านรูปแบบการบริหารงาน ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านค่านิยมร่วม ด้านระบบ และด้านบุคลากร

ระดับความสำคัญของความสามารถทางการแข่งขันของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ

การให้ความสำคัญของความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (นักศึกษา) รองลงมาคือ ด้านคุณภาพ ด้านประสิทธิภาพ และ ด้านนวัตกรรม

การเปรียบเทียบความสำคัญของความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน

การศึกษาเปรียบเทียบความสำคัญของความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน พบว่า เพศ ระดับการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกันให้

ความสำคัญต่อความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน อายุ สถาบันที่สังกัด และระยะเวลาการทำงานที่ต่างกันให้ความสำคัญต่อความสามารถทางการแข่งขันโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ พบว่า อายุ และตำแหน่งหน้าที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ

ความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงกลยุทธ์กับความสามารถทางการแข่งขัน

การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงกลยุทธ์กับความสามารถทางการแข่งขันพบว่า ปัจจัยด้านกลยุทธ์และด้านโครงสร้างองค์กรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถทางการแข่งขันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านระบบ ด้านรูปแบบการบริหาร ด้านบุคลากร และด้านทักษะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถทางการแข่งขันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง และปัจจัยด้านค่านิยมร่วมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถทางการแข่งขันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

อภิปรายผล

ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ

ความสำคัญของปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน คือด้านกลยุทธ์ รองลงมาคือ ด้านทักษะ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านบุคลากร ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยเอกชนให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ในการจัดการศึกษา เพื่อให้องค์การสามารถบรรลุภารกิจและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาซึ่งมหาวิทยาลัยเอกชนฯ ได้ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภาสถาบันเชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธาน และพระราชบัญญัติสถาบันสอดคล้องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านโครงสร้างองค์การมีความสำคัญที่ทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนฯ สามารถนำเอากลยุทธ์ไปใช้บรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ บทบาทสำคัญของโครงสร้างองค์การคือการประสานกิจกรรมต่าง ๆ ให้บุคลากรสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านระบบในการดำเนินงานขององค์การ เป็นระบบในการบริหารงานประจำวันขององค์การเพื่อให้การปฏิบัติตามภาระหน้าที่ต่าง ๆ เป็นไปด้วยความสะดวกเรียบร้อย มหาวิทยาลัยเอกชนฯ ใช้รูปแบบการบริหารงานและพฤติกรรมในการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูงเป็นระเบียบแบบแผน มีการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีรูปแบบชัดเจน การสรรหา คัดเลือกอาจารย์ และบุคลากรที่ชัดเจนตามความรู้ความสามารถเฉพาะทางและเป็นระบบ โปร่งใส มหาวิทยาลัยเอกชนฯ มีสนับสนุนงบประมาณการฝึกอบรมและให้ทุนการศึกษาสำหรับการพัฒนาตนเองของคณาจารย์และบุคลากรอย่างต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยเอกชนฯ มีวัฒนธรรมที่เน้นคุณภาพและการตอบสนองความ

ต้องการของลูกค้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับนิคม หิรัญโรจน์ (2549) [3]

ความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ

การให้ความสำคัญของความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยเอกชนฯ มีความสามารถทางการแข่งขันหรือที่สำคัญที่จะช่วยให้มหาวิทยาลัยมีความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยมหาวิทยาลัยเอกชนฯ ให้ความสำคัญด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้ (นักศึกษา) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด จึงสะท้อนให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยเอกชนฯ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้ได้ในทุก ๆ ด้าน โดยในแต่ละด้านลูกค้ยอมรับได้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับนิรมล นันตะสุนทร (2553) [4]

ความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงกลยุทธ์กับความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ

ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ด้านกลยุทธ์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถทางการแข่งขันโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง สามารถอธิบายได้ว่า ถ้ามหาวิทยาลัยเอกชนฯ มีการจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านกลยุทธ์ที่ดี โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภาสถาบันเชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธาน และพระราชบัญญัติสถาบันสอดคล้องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนฯ มีความสามารถทางการแข่งขันด้านนวัตกรรมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ถ้า มหาวิทยาลัยเอกชนฯ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนกลยุทธ์อยู่ในระดับต่ำ

จะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีความสามารถทางการแข่งขันด้านประสิทธิภาพ ด้านคุณภาพ และด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้ายู่ในระดับต่ำ

ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ด้านโครงสร้างองค์กรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถทางการแข่งขันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง สามารถอธิบายได้ว่า ถ้ามหาวิทยาลัยเอกชนให้ความสำคัญกับการจัดโครงสร้างองค์กร และแผนผังสายการบังคับบัญชาภายในมหาวิทยาลัยมีความชัดเจน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การปรับระบบการบริหารภายในเพื่อต่อการทำงาน เช่น มีการมอบอำนาจกระจายอำนาจในการแก้ไขปัญหาและสภามหาวิทยาลัยช่วยให้ความเห็นและคำปรึกษาในการพัฒนามหาวิทยาลัยจะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีความสามารถทางการแข่งขันด้านคุณภาพ ด้านนวัตกรรม และด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้ายู่ในระดับปานกลาง แต่ถ้ามหาวิทยาลัยเอกชนให้ความสำคัญกับการจัดโครงสร้างองค์กรอยู่ในระดับต่ำก็จะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชน มีความสามารถทางการแข่งขันด้านประสิทธิภาพ อยู่ในระดับต่ำ

ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ด้านระบบมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถทางการแข่งขันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงสามารถอธิบายได้ว่า ถ้ามหาวิทยาลัยเอกชนให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ด้านระบบอยู่ในระดับค่อนข้างสูงก็จะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีความสามารถทางการแข่งขันด้านคุณภาพ และด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้ายู่ในระดับค่อนข้างสูง แต่ถ้ามหาวิทยาลัยเอกชนให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ด้านระบบอยู่ในระดับปานกลางก็จะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีความสามารถทางการแข่งขันด้านประสิทธิภาพ และด้านนวัตกรรมในระดับปานกลาง

ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ด้านรูปแบบการบริหารมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถทางการแข่งขันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงสามารถอธิบายได้ว่า ถ้ามหาวิทยาลัยเอกชนให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ด้านรูปแบบการบริหารอยู่ในระดับปานกลางก็จะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีความสามารถทางการแข่งขันด้านประสิทธิภาพ ด้านคุณภาพ ด้านนวัตกรรมและด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้ายู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ด้านบุคลากรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถทางการแข่งขันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงสามารถอธิบายได้ว่า ถ้ามหาวิทยาลัยเอกชนให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ด้านบุคลากรอยู่ในระดับปานกลางก็จะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีความสามารถทางการแข่งขันด้านประสิทธิภาพ ด้านคุณภาพ ด้านนวัตกรรม และด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้ายู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ด้านทักษะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถทางการแข่งขันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงสามารถอธิบายได้ว่า ถ้ามหาวิทยาลัยเอกชนให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ด้านทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ก็จะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีความสามารถทางการแข่งขันด้านประสิทธิภาพ ด้านคุณภาพ ด้านนวัตกรรม และด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้ายู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ด้านค่านิยมร่วมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความสามารถทางการแข่งขันโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับสูงสามารถอธิบายได้ว่าถ้ามหาวิทยาลัยเอกชน กลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการมีวัฒนธรรมที่เน้นคุณภาพและการตอบสนองความต้องการของลูกค้ายู่อำนวยการ คณาจารย์ และบุคลากรมีความตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ และมหาวิทยาลัยกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการมีวัฒนธรรมของการทำงานร่วมกันเป็นทีมงานอยู่ในระดับสูง ก็จะทำให้มหาวิทยาลัยมี

ความสามารถทางการแข่งขันด้านคุณภาพ ด้านนวัตกรรม และด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้ายู่ในระดับสูง แต่ถ้ามหาวิทยาลัยกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการมีวัฒนธรรมที่เน้นคุณภาพและการตอบสนองความต้องการของลูกค้าย ผู้บริหารคณาจารย์ และบุคลากรมีความตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ และมหาวิทยาลัยกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการมีวัฒนธรรมของการทำงานร่วมกันเป็นทีมงานอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ นารีนี แสงสุข (2551) [5] และสอดคล้องกับ นิรมล นันตะสุนทร (2553) [4]

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเพื่อนำไปใช้

จากการศึกษาปัจจัยเชิงกลยุทธ์ด้วยตัวแบบ 7S's แมคคีนซี มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ ผู้วิจัยจึงนำเสนอข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาในหน่วยงานต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านกลยุทธ์มีการนำปัญหา อุปสรรค ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภาสถาบันไปปรับปรุงแผน กลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี
2. ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ มีการจัดโครงสร้างองค์การและแผนผังสายการบังคับบัญชาภายในมหาวิทยาลัยมีความชัดเจน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน
3. ปัจจัยด้านระบบ จัดระบบการประสานงานภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ปัจจัยด้านรูปแบบการบริหารงาน ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ในกำหนดทิศทาง การดำเนินงานสามารถถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์
5. ปัจจัยด้านบุคลากร มีการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีรูปแบบชัดเจน การสรรหาคัดเลือกอาจารย์ และบุคลากร มีความชัดเจนตามความรู้ความสามารถเฉพาะทาง และเป็นระบบ โปร่งใส

6. ปัจจัยด้านทักษะ มีการสนับสนุนให้ผู้บริหารคณาจารย์ และบุคลากรได้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และ สนับสนุนงบประมาณการฝึกอบรมและให้ทุนการศึกษาสำหรับการพัฒนาตนเองของคณาจารย์และบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

7. ปัจจัยด้านค่านิยมร่วม สร้างวัฒนธรรมที่เน้นคุณภาพและการตอบสนองความต้องการของลูกค้าย

จากข้อเสนอแนะข้างต้น ถ้ามหาวิทยาลัยเอกชนให้ความสำคัญกับปัจจัยเชิงกลยุทธ์ ด้านกลยุทธ์ ด้านโครงสร้าง ด้านระบบ ด้านรูปแบบการบริหาร ด้านบุคลากร ด้านทักษะ และด้านค่านิยมร่วมอยู่ในระดับมาก ก็จะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชน มีความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษาอยู่ในระดับมากแต่ถ้ามหาวิทยาลัยเอกชน ให้ความสำคัญกับปัจจัยเชิงกลยุทธ์ ด้านกลยุทธ์ ด้านโครงสร้าง ด้านระบบ ด้านรูปแบบการบริหาร ด้านบุคลากร ด้านทักษะ และด้านค่านิยมร่วมอยู่ในระดับต่ำ ก็จะทำให้มหาวิทยาลัยเอกชน มีความสามารถทางการแข่งขันด้านการศึกษาอยู่ในระดับต่ำด้วย มหาวิทยาลัยเอกชนสามารถสร้างความ สามารถทางการแข่งขันโดยเริ่มจากการที่สามารถสร้างความพอใจให้ลูกค้าย (นักศึกษา) การรู้จักลูกค้ายว่าต้องการอะไร และความยืดหยุ่นของลูกค้าย เช่น การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน เวลาเรียน ที่เอื้อต่อผู้เรียน การรู้จักตนเองหรือองค์การเพื่อที่จะสามารถพัฒนามหาวิทยาลัยด้วนนวัตกรรม ด้านประสิทธิภาพ และด้านคุณภาพ การศึกษาซึ่งจะทำให้เกิดความสามารถทางการแข่งขันได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการนำรูปแบบการจัดการเชิงกลยุทธ์ตัวแบบ 7S's ของแมคคีนซี ไปทดลองใช้และการประเมินในแต่ละด้านนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. ควรมีการวิจัยต่อเนื่องโดยการวิจัยจำแนกแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านกลยุทธ์ ด้านระบบ ด้านรูปแบบการบริหารงาน ด้านบุคลากร

ด้านทักษะ และด้านค่านิยมร่วม โดยแยกการทำวิจัยเฉพาะในแต่ละด้าน เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการในอนาคต

3. ควรมีการวิจัยเรื่องตัวชี้วัดความสามารถทางการแข่งขันด้านการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการแต่ละด้านว่าควรมีตัวชี้วัดความสำเร็จใดบ้าง เพื่อสร้างเป็นมาตรฐานของมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการ

4. การวิจัยครั้งต่อไปควรพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารมหาวิทยาลัยเอกชนกลุ่มเครือข่ายเบญจมิตรวิชาการทั้งที่เป็นปัจจัยเชิงบวก และปัจจัยเชิงลบว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษา ด้านการบริหารจัดการ ด้านการเงิน ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านความรับผิดชอบต่อองค์กรต่อสังคม อันนำไปสู่การพัฒนากระบวนการบริหารให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- [1] สารสนเทศอุดมศึกษา (2555). สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. จาก <http://mua.go.th>
- [2] อภินันท์ จันตะนี. (2549). การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยทางธุรกิจ. อยุธยา: ฝ่ายบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- [3] นิคม หิรัญโรจน์. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการของสำนักงานที่ดิน กรณีศึกษาจังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [4] นิรมล นันตะคุณธ์. (2553). ปัจจัยเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถทางการแข่งขันของบริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน). การศึกษาค้นคว้าอิสระ (สาขาวิทยาการจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- [5] นารีนี แสงสุข. (2551). การพัฒนากระบวนการองค์กรนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ดุษฎีนิพนธ์ (สาขาการพัฒนารพวิทยาการมนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

